

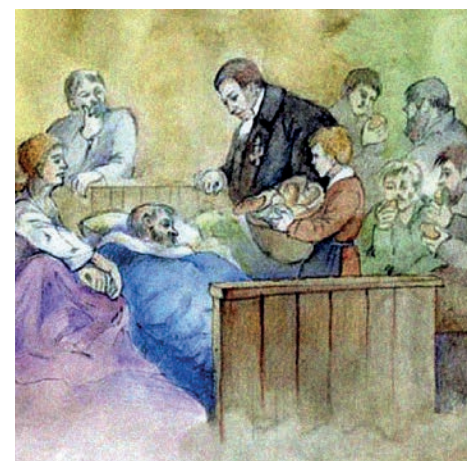


ВІЧНИЙ СКАРБ



ЗАХИСТІТЬ
І ВИХОВАЙТЕ

2



БОЖА
ЛЮДИНА

6



ДРУГ СВОЇХ
ДІТЕЙ

10



ЧУДОВА
СІМКА

11

ЛИСТ ЛЮБОВІ ВІД ТАТА



О, любя дитино Моя,
Можливо, не знаєш, Хто Я,
Мене не пізнала... Зате
Про тебе Я відаю все.

Бо виткав ще в мамі у лоні
Тебе по Своїй Я подобі
І визначив місце й годину,
Коли ти прийшла як дитина.

Не помилка, не випадковість...
І дні твої в книзі у повість
Записані. Й навіть волосся
Усе пораховане досі.

Та ті, що Мене і не знають,
Неправильно вже зображають:
Не злий Я, а повний любові
У кожному погляді й слові.

Неначе на морі піски,
Мої незліченні думки,
Щоб ти, Моє рідне дитя,
У вічності мало життя.

Я знаю бажання й потреби...
Всі добрі дари – то від Мене.
Сльозинки стираю з лиця,
Лікую розбиті серця.

І важко собі й уявити,
Що хочу для тебе зробити.
Чудовий у Мене є план.
Не бійся, лише довіряй...

Немов той пастух, що ягня
Несе на руках, так і Я.
Віддаю для примирення Сина,
Щоб тобі показати стежину,

Щоб відкрити закриті ворота...
Я ЗА тебе стою, а не ПРОТИ.
Якщо приймеш Ісуса дари,
То й Мене віднайдеш назавжди.

І ніщо вже тепер і ніколи
Не відділить тебе від Любові.
Повертайся додому, і свято
Я влаштую на Небі багате,

Батьком буду твоїм на віки.
Чи дитятком Моїм будеш ти?
Повертайся... Я буду чекати...
З щирим серцем –
твій люблячий Тато.

Тетяна Щур



ЗАХИСТІТЬ І ВИХОВАЙТЕ

ВАЖЛИВІСТЬ ХАРАКТЕРУ

**Істинний характер свідчить
про істинну гідність душі.**

Розумові здібності й таланти – це ще не характер, оскільки часто ними наділені люди, здатні на досить негідні вчинки. Репутація – це теж не характер. Істинний характер свідчить про істинну гідність душі й виявляється в поведінці.

Гідний характер – це цінніший капітал, ніж золото та срібло. Йому не загрожує інфляція чи банкрутство. Того дня, коли земні скарби будуть зметені з лиця землі, він принесе цінну нагороду. Ми повинні допомогти нашим дітям прагнути наполегливо розвивати такі якості, як чесність,

непохитність, стійкість, бо вони наділяють людину непереборною силою, яка постійно спонукає робити добро, опиратися злу й боротися з негараздами.

Дві важливі ознаки сильного характеру – воля та самовладання.

Багато дітей, зокрема підлітки, помилково сприймають сильну неприборкану пристрасть за силу характеру. Однак істина полягає в тому, що людина, керована власними пристрастями, насправді слабка. Справжні велич і шляхетність оцінюють за здатністю опановувати почуття й керуватися розумом. Найсильніша людина хоч і не байдужа до образ, але стримує свої почуття й пробає ворогам.

Необхідніше, ніж зовнішній вигляд.

Потрібно багато молитися, досліджувати й здобувати небесну мудрість, щоб розуміти, як поводитися з юними розумами, бо дуже багато залежить від того, який напрям думкам і волі своїх дітей дають батьки.



Розвиток характеру – це справа всього життя.

Розвиток і зростання! Кожна наша дія має вплив. Кожен учинок дорослої людини, яким би незначним він не здавався, впливає на розвиток характеру дитини. Добрий характер цінніший від земного майна, і його формування – найшляхетніша справа, яку ми можемо здійснити.

Характер, сформований під впливом обставин, мінливий, непостійний і вкрай суперечливий. У дітей з таким характером не буде високої мети в житті. Вони не зможуть позитивно впливати на інших, натомість провадитимуть безцільне життя й будуть позбавлені духовної сили.

Дорогі батьки, Господь готовий чути ваші молитви й поси-лати допомогу, якої ви так потребуєте. Любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність і стриманість є складовими християнського характеру. Ці дорогоцінні якості є плодами Духа, вони – вінець і щит християнина. Узгоджуючи власні переконання з принципами святого Закону Божого, ви зможете збудувати своїх дітей.

Думки та почуття, виплекані в дитинстві, визначають, якою буде доля людини. Правильні, корисні, гідні звички, набуті в молодому віці, стануть невід'ємною частиною характеру й супроводжуватимуть людину протягом усього життя.



Уроки та звички, засвоєні та сформовані в ранньому дитинстві, більше впливають на розвиток характеру та спрямованість життя, аніж усі настанови та виховання подальших років.

ДЛЯ МАЙБУТНІХ МАМ



Жінка має приготуватися до материнства. Вона повинна запастися великим терпінням, перш ніж стати матір'ю. Чимало батьків не надає належного значення передпологовому періоду в житті жінки, проте Небо дивиться на це інакше.

Щастя дитини залежить від звичок матері. Вона має контролювати свої бажання та пристрасті за допомогою Божих принципів. Є дещо, чого вона повинна уникати, чому опиратися, якщо бажає виконати Божий намір щодо своєї дитини.

Батьки, пам'ятайте, що вашим дітям доведеться зіткнутися зі спокусами. Тому ще до народження дитини розпочинайте приготування, які дадуть їй змогу успішно боротися зі злом.

А на чоловіка й батька покладена особлива відповідальність робити все можливе, щоб полегшити життєвий тягар дружини та майбутньої матері.



НЕБЕСА ПІД ЗАГРОЗОЮ

**«Я зроблю
людину дорож-
чою від щиро-
го золота,
і смертну лю-
дину – від офір-
ського золота»
(Ісаї 13:12).**

Цінність однієї душі. Хто може визначити її? Щоб дізнатися про неї, ідіть до Гетсиманії й пильуйте там із Христом усі ті години страждань, коли піт на Його чолі був, як краплі крові. Зосередьте свій погляд на Спасителеві, піднесеному на хресті. Услухайтеся в цей відчайдушний крик: **«Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?» (Марка 15:34)**. Подивіться на Його закривавлену голову, на пронизане тіло, на зранені ноги. Пам'ятайте, що Христос ризикував усім. Саме Небо було під загрозою заради нашого спасіння. Там, біля підніжжя хреста, розуміючи, що навіть за одного грішника Христос віддав би Своє життя, ви зможете усвідомити цінність однієї душі.

Якщо ви перебуваєте в тісному спілкуванні з Христом, то дивитиметеся на кожну людину Його очима. Ви відчуватимете до інших таку глибоку любов, яку Христос відчуває до вас. Тоді ви будете здатні обіймати, а не відштовхувати, привертати, а не відкидати тих, за кого Він помер... Що більший їхній гріх і що глибше їхнє нещастя, то чуйнішими та наполегливішими повинні бути ваші зусилля, спрямовані на їхнє спасіння. Ви навчитеся розрізняти потреби тих, хто страждає, хто згрішив проти

Бога, хто пригнічений усвідомленням своєї провини. Ваше серце наповниться співчуттям, і ви простягнете їм руку допомоги.

Христос, до того ж розп'ятий, повинен стати темою наших роздумів, щоб пробуджувати найглибші почуття нашої душі... Тільки у світлі хреста ми зможемо правильно зрозуміти цінність людської душі. Люди, за яких помер Христос, такі цінні в очах Неба, що Отець погодився віддати Свого Сина на смерть заради їхнього спасіння. Яка премудрість, милість і любов явлені тут у всій повноті! Ціну людини можна дізнатися, тільки піднявшись на Голгофу. Осягаючи таємницю хреста Христового, ми можемо правильно оцінювати себе та інших.

Які блискучі можливості дані грішному людству! Через заслуги Христа людина піднімається зі свого приниженого становища, очищується й стає дорожчою, ніж золото офірське.



Уміння сказати потрібне слово в потрібний момент відповідним тоном голосу – це перевага тих, хто навчився жити правильно.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ ЧАСТО СХОВАТИСЬ ВІД СВІТУ



Так хочеться часто сховатись від світу, Який так багато несе темноти.
В далекі краї, мов та птаха, злетіти,
Торкнувшись крилом синяви висоти...
Так хочеться часто не стримати сльози,
Пролитися ними, мов дощ, на людей.
І прагнеш кричати: «Навіщо це, Боже?»
Як серце вже рветься назовні з грудей...
Так часто здається, що ноша над силу,
Що шлях заскладний, ну а ми заслабкі,
Не здатні підняти поранені крила,
І душу обпалюють думи важкі...
Так хочеться Богу сказати: «Не треба...
Я надто безсилий здолати цей шлях...»
Поглянути стомлено просто у небо,
Не втримати сльози гіркі на очах.
Упасти на землю, забути від втоми.
Та потім, коли вже стоїш на межі,
Коли зводить серце жахлива судома,
Ти вловлюєш вогник незримий в душі.
І ти відчуваєш, що серце ще б'ється,
Що бачиш цей світ неймовірно п'яний
І чуєш, як хтось щиросердно сміється.
Хай десь там позаду й гуде буревій,
Хай темрява землю незримо встеляє,
Та бачиш вогонь ти мільйонів сердець.
І хтось комусь руку свою простягає,
І ти бачиш руку, що тягне Творець.
Берешся несміло і в серце впускаєш
Тепло і любов до людей і життя.
Цей шлях нелегкий, але ти відчуваєш
Нестримну жагу долетіти кінця.
І буде вогонь тобі дихати в спину,
Та завжди знайдеться спочинок і дах.
Ти будеш летіти, бо ти є людина
І це твій дарований Господом шлях.
Ти пройдеш крізь терни, здолаєш тривоги,
Бо в світі є повно любові й краси!
Ти пройдеш цей шлях, вкритий крилами Бога,
Назустріч до Батька крізь темні часи.
Повір, Він тебе на шляху не покине,
Дарує віраду і щастя земне.
Ти сильний, тримайся, ти просто людина,
Вогонь твій сердечний ось-ось спалахне.
Нехай тобі важко і хочеш кричати,
Він бачить, Він чує, Він знає твій біль.
Повір, твої крила ще здатні літати,
Здолати під силу ще тисячі миль.
Ти просто людина, та в тебе є віра,
І з нею ти в силі усе подолати!
В тобі є щось більше за вроду і тіло –
Незрима жага попри втому літати!
Життя неймовірне, і ти його частка!
Спинись, зачекай, нехай стихнуть дощі.
І, сили набравшись, пиши свою казку,
Любов'ю твори її просто в душі.
Хай іноді сльози розмиють чорнило,
Чи з рук на підлогу перо упаде...
Ти просто людина – та в цій твоїй крилі!
І Божа рука, що незримо веде.

Надія Єндрис



ЧИ МОЖНА ПОКЛАСТИСЯ НА БОГА?

Відомий музикант Святослав Ріхтер був найкращим піаністом свого часу. Розповідають, що він грав на фортепіано по п'ять годин на день. І якщо раптом з якихось причин маестро не встигав відіграти встановлені години, то переносив їх на наступний день. Кажуть, що за все своє життя Ріхтер заборгував самому собі лише сто годин. І це не багато – лише 20 днів. На концертах музиканта завжди був аншлаґ. На сцені стояли тільки рояль і стілець. Ріхтер вважав, що глядач, слухаючи музику, повинен бачити тільки його руки. Одного разу на його концерт прийшов професійний кишеньковий злодій. Відбувши не один термін ув'язнення, він був віртуозом у своїй справі. Сидячи в першому ряду, цей чоловік пильно стежив за руками маестро, а потім спересердя вигукнув: «Які руки, а займаються такою нісенітницею!»

Одні люди, чуючи Слово Боже, захоплюються його величчю, тоді як інші вважають це марнуванням часу.

Багатьох сьогодні непокоїть запитання: чи можна покласти-ся на Бога? Чи не підведе Він? Чи може так статися, що наприкінці своїх днів людина скаже: «Усе своє життя я сподівалася на Бога, а Він мене підвів»? Усі ми любимо цікаві історії, особливо зі щасливим кінцем. Однак у житті не завжди відбувається саме так. Трапляються труднощі й розчарування: друзі зраджують, сім'ї залишаються бездітними, долають хвороби... Десятки й сотні обставин здатні зруйнувати наше майбутнє. Як бути?

Якось до мене підійшла немолода жінка й розповіла свою життєву історію. Вона народилася в християнській родині. Батько пройшов війну й залишився живий. У сім'ї зростало четверо маленьких дітей, коли мама захворіла й

раптово померла. Це було жахливо. Батько не розповідав дітям про свої страждання, але все було написано на його обличчі. І ось одного разу, не витримавши, він промовив: «Я розчарувався в Богові! Як Він міг так з нами вчинити?» Відтоді діти жодного разу не бачили, щоб батько молився. Чи можуть людські очікування не виправдатися? На жаль, так буває. Проте це не означає, що так має бути.

Отже, чи можна покласти-ся на Бога? Наскільки це надійно? У Слові Божому є особлива категорія людей – герої віри. Їхні історії часом приголомшують. Як важко людському розуму об'єктивно оцінювати події!

Наприклад, Авель названий героєм віри. На перший погляд, він не вчинив нічого героїчного. Полудськи можна сказати, що життя цього юнака не склалося, адже він помер зовсім молодим, та й за що? Тільки за те, що приніс Богові кращу жертву, ніж його брат? Каїн убив свого брата Авеля. Він зробив це навмисно, після чого прожив довге життя й побачив своїх онуків. Чомусь Господь дав іншим людям особливе повеління: **«Через те кожен, хто вб'є Каїна, семикратно буде помщений».** **І вмістив Господь знака на Каїні, щоб не вбив його кожен, хто стріне його» (Бут. 4:15).**



Як це зрозуміти? Чи не мав Бог захистити Авеля? Адже саме він виявився праведним у Його очах.

Порівнюючи життєві шляхи Авеля та Еноха, ми також можемо побачити нерівність.

Проживши 365 років, Енох був переселений на небо й не побачив смерті. З людського погляду, це несправедливо, проте в Біблії вони обидва названі героями віри. Виявляється, неважливо, наскільки довгим і важким було твоє життя, головне – залишитися вірним своєму покликанню, виконавши призначення, дане тобі згори. Тоді в очах Бога ти будеш героєм.

Погляньте на життя Йосипа та Мойсея. Обоє обставини відлучили від благочестивих, богобоязливих батьків. Рятуючи рідних від голодної смерті, Йосип запросив їх перебратися до Єгипту, а Мойсей через чотириста років героїчно їх звідти вивів. У Біблії вони обидва названі героями віри, тому що виконали доручену їм Богом справу. Що було б, якби Йосип, проданий до Єгипту, а потім за безпідставним звинуваченням ув'язнений на понад 10 років, розчарувався в Богові й припинив молитися? Тоді б він ніколи не зміг приготуватися до виконання покладеної на нього місії. Йосип був упевнений: Бог незмінно перебував із ним, а це – головне.

Розглянемо приклад Давида. Як і всім дітям, йому подобалося гратися зі своїми однолітками, проте батько посилав його з юних років пасти худобу. Це була важка й небезпечна праця, але саме це допомогло Давидові навчитися в труднощах довіряти Господу. Уявіть, що було б, якби він відхилився від своєї дороги: нарікав на батька, на Всевишнього. Так він ніколи б не навчився правильних шляхів і не зміг би виконати Боже призначення. Давид засвоїв, що той самий Бог, Котрий провадить його до пасовиськ зелених, проведе його й долиною смертної темряви, міцно тримаючи за руку. Зверніть увагу: Бог не веде людину в долину смертної темряви, Він проводить її через неї. Саме в цій долині багато хто розчаровується й втрачає віру.



Коли вам важко, згадайте, що Господь обов'язково виведе вас. Не можна опускати рук і розчаровуватися в Богові. У моменти тривоги слід ще міцніше триматися за Його обітницю. Нам може здатися, що ми самотні й забуті Богом, але це не так. Героєм віри людина стає лише тоді, коли гідно долає випробування.

На долю Естер та Іллі також випали нелегкі випробування. Ілля був таким пригніченим, що просив собі смерті. Однак саме цей темний і важкий період його життя зрештою зробив пророка переможцем.

Святе Письмо згадує про багатьох героїв віри. Усі вони отримали свідоцтво, що догодили Богові. Одні з них помирили в ранньому віці, інші ж доживали до глибокої старості. Комусь довелося пройти вогненну піч, рів з левими, а хтось за віру зазнав мученицької смерті. Цих людей об'єднує одне: **«Усі вони помиралі у вірі, не одержавши обітниць, але здалека побачили їх і привітали, визнаючи, що вони є чужинцями і прихосьцями на землі... Нині ж кращі [батьківщини] бажать, тобто небесної. Тому Бог не соромиться називати Себе їхнім Богом, адже Він приготував їм місто... Ті, яких**

світ не був гідний, тинялися в пустинях, у горах, у печерах, в земних яругах. І всі вони, засвідчені вірою, не одержали обітниць; оскільки Бог передбачив для нас щось краще...» (Євр. 11:13, 16, 38–40).

Тільки Богові відомі наміри щодо нас. Іноді постає запитання: чому християни змушені долати труднощі, тоді як зятим грішникам щастить? Не зосереджуйтеся на цьому, пам'ятайте: вічне життя матимуть лише ті, хто зумів зберегти віру за найскладніших життєвих обставин.

Однієї лютневої ночі 1709 року дівчинка-підліток прокинулася від запаху диму. «Вогонь, вогонь!» – щосили закричала вона. Хоч мама довго хворіла, але разом із татом вони змогли винести з охопленого полум'ям будинку всіх своїх дітей. Усіх, крім одного. Маленький Джон досі залишався всередині. Дім палав і міг упастися будь-якої миті. Батьки, схилившись на коліна, зі скорботою в серці молилися про свого сина. Несподівано постать хлопчика з'явилася у вікні другого поверху. Сусіди, котрі прибігли на допомогу, утворивши живу драбину, устигли вихопити дитину з вікна. Наступної миті будинок завалився, проте сім'я була щаслива.

Разом із сусідами вони дякували Богові за чудовий порятунок малюка. Подальші роки життя цієї родини були доволі важкими, адже пожежа позбавила їх майна й даху над головою. Однак вогонь випробувань не зміг загасити віру в їхніх серцях. Згодом маленький Джон Уеслі став відомим в історії реформатором.

«Коли б фігове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманило зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборах худоби, – то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!» (Авак. 3:17, 18).

Радійте щодо спасіння, яке Бог дарував кожному з нас у Своему Сині – Ісусі Христі. Я закликаю вас більше довіряти Господу. Навіть якщо вас спіткало випробування, не занепадайте духом. Покладайтеся на Божі обітницю – і ви не будете посоромлені. Неважливо, скільки вам років і яке ваше матеріальне становище. Кожна людина може стати героєм віри, якщо залишиться вірною Богові до кінця, що б не сталося. Пам'ятайте: Бог ніколи не підведе!

Мойсей Островський



Ігор Корещук,
доктор богослов'я

СЕРІЯ ТЕМ «НАСОЛОДЖУЮЧИСЬ ПЛОДОМ ДУХА»

ЯК СТАТИ ДУХОВНО ПЛОДОНОСНИМИ?

ВІДСІКТИ КОРІНЬ ГРІХА

Якби вас попросили назвати, що перешкоджає вирощуванню доброго плоду в серці, то яким був би цей перелік? Я не сумніваюсь у двох моментах: по-перше, у кожного список був би довгим; по-друге, він відрізнявся б від списків інших. З одного боку, ми всі різні, тому перелік у кожного був би свій, а з іншого – ми однакові, бо всі грішники. Тому першим пунктом цього списку кожен із нас міг би написати великими літерами: «ГРІХ».

Якщо гріх є причиною духовного безпліддя, то що таке гріх? Одне із давньоєврейських слів, що означає гріх, – *хатта* – це не стовідсотковий концентрат неправди. У цьому значенні гріх – це невідповідність до стандарту, викривлення та спотворення еталона, невлучення в ціль. Тож якщо моє життя неплодоносне чи малоплодоносне, слід запитати себе: чи прагну я до Божих цілей у власному житті?

У Святому Письмі є дивовижний текст: **«Все Господь учинив ради цілей Своїх» (Прип. 16:4)**. Ужите тут слово *маане* означає «мета».

Секрет щастя, душевного миру та успіху – це щоденно дізнаватися про Божі цілі щодо нашого життя й просити сили Духа, щоб їх утілити. Бо коли ми йдемо власними шляхами, то це називається *хатта* – гріх, викривлення стандарту, промах. Ти промахнувся щодо мети свого життя й не приніс плоду.

Що ще робить гріх? Він може своїм брудним дотиком опоганити найкращі плани та діяння. Наприклад, коли християнин робить добро з корисливих мотивів і потім дивується, чому така добродійність не дала плоду. Хвороба гріха глибша. Вона в'їдається в наше мислення та

єство. І як недостатньо хворого шкірним недугом намазувати тональним кремом, щоб приховати наслідки хвороби, так і недостатньо для зрощення плоду Духа змінити лише манеру поведінки.

Ісус Христос радить: **«Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, – принесе великий урожай» (Івана 12:24)**. Інакше кажучи: «Хочеш бути плодоносним? Щоденно помирай для гріха!»

Один із середньовічних теологів Церкви писав: «Відсічи корінь – і не буде дерева, придуши насіння – і не буде плоду. Тому відсічи погані задуми, оскільки вони роблять марним твоє духовне життя».

УМОВИ ЗРОСТАННЯ ПЛОДУ

Що ж потрібно зробити зі свого боку, щоб Святий Дух міг зростити наш плід не кволим і мізерним, а рясним? Звичайно, щоб плід Духа зростав і збільшувався, потрібен час. Ми живемо серед нетерпеливого покоління, яке прагне отримати все й негайно. Термінова доставка – уже й сьогодні!

Візьми кредит – і бажана річ негайно буде в тебе! Але ж ми знаємо, що для всього є свій час і пора. Ви не можете посадити картоплю й через день її викопати. Плід в утробі матері розвивається впродовж дев'яти місяців, з маленької клітини до сформованого повністю немовляти 50 см завдовжки й понад 3 кг завважки. Ісус

говорить: **«Сама по собі земля родить: спершу стебло, потім колос, а тоді – повно пшениці в колосі» (Марка 4:28)**. Умійте чекати й дозволяйте Богові зрощувати у вас плід...

Плід Духа – це якості Христа, які зростають у нас, починаючи з моменту нашого народження

згори. У когось це відбувається під час хрещення, в інших – згодом, а в деякого – ніколи, на жаль. І тут проблема не в Богові, Котрий нібито має улюбленців, бо Він прагне дати **«Святого Духа тим, які в Нього просять» (Луки 11:13)**. Зауважте: не попросили одного разу, а просять щоденно.

Окрім прохання, потрібно створити відповідні умови задля зростання плоду. Дехто сказав: «Життя – це сад, який потрібно доглядати, прополювати, поливати, збирати плоди та навчитися їх зберігати». Що в природі призводить до безпліддя? Відсутність життя в насінні, недостатня кількість води, виснажена земля, нестача добрив, несприятливий клімат, чимало шкідників, пошкоджений корінь спричиняють загибель плоду та призводять до неврожаю. Перемістивши ці поняття в духовну площину, можна зрозуміти причини нашого духовного застою чи навіть регресу.

Отже, чи створили ми відповідні умови для зростання плоду Духа? Якщо наше християнське життя не приносить нам задоволення та плоду, поставмо собі ці чотири важливі запитання:

1. Чи любимо ми молитву настільки, щоб навіть у часи надзвичайної зайнятості зрощувати духовний плід завдяки єднанню з Богом?

2. Чи приділяємо час тому, щоб дати Богові слово, коли досліджуємо Біблію? Що перше робимо зранку: вмикаємо наші девайси, аби перевірити соцмережі, чи читаємо Святе Письмо?

3. Чи відвели ми в щоденних планах час для сімейного богослужіння, коли Бог може зрощувати плід Духа в серцях наших дітей?

4. Чи не ігноруємо ми церковних богослужінь, адже Сам Господь сказав: **«Шість день буде робитись робота, а дня сьомого – субота повного відпочинку, святі збори» (Левит 23:3)**?

Усе перелічене в чотирьох запитаннях – це Божі інструменти для зрощування плоду. Чесні відповіді на ці запитання свідчать, які ми є насправді. Бо все просто: кого любиш, про того й думаєш. Кого любиш, тому і приділяєш час.

ВИСНОВКИ

Чи знаєте ви, що таке бджолиний мед? Хто ж цього не знає! Це плід літнього нектару, який бджола пропустила через себе. Так само й освячення – це пропущене через душу благословення Христа, яке допомагає нам стати благословенням для інших. Цього навчає нас створена Богом природа.

Сонце не собі світить, а осяває й зігріває кожну живу істоту; хмари не зберігають у собі води, а проливають їх на землю; земля не утримує в собі плід, а віддає його для насичення всього живого. В усьому Божому світі немає плодів, які існували б для себе: вони призначені для користі інших.

Бог мріє, щоб популярний християнський псалом «Все для Тебе, мій Ісусе, нині віддаю» став у нашому житті реальністю.

ГОСПОДЬ ШУКАЄ ПЛОДУ

На початку ми говорили про те, що для кожного з нас Бог має особливу мету, яку слід досягнути й просити сили Духа, щоб прямувати до неї. Про вирішальну мету і сенс життя християнина говорить наш Творець і Спаситель: **«Я вибрав вас і настановив вас, щоб ви йшли та плід залишався» (Івана 15:16)**. Отже, ми обрані Богом, щоб

дозволити Святому Духові сформувати свій плід у нашому серці.

Чи прагнете ви, щоб ваш Бог прославився в цьому світі? Ісус говорить: **«У цьому прославлений Мій Отець, щоб ви приносили багатий урожай і стали Моїми учнями» (Івана 15:8)**.

Якщо ми дозволимо Святому Духу зростити в нас цей плід: любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброту, віру, лагідність, стриманість, – то люди линутимуть до Христа, Котрого ми проповідуємо. Тоді призначення мого й вашого життя буде виконано. Життя буде прожито не надаремно. Як колись писав Леонардо да Вінчі: «Як добре проведений день приносить щасливий сон, так плідно прожите життя приносить задоволення».

Щасливі ми, коли й про нас буде обітниця Господня: **«Посаджені в домі Господнім цвітуть на подвір'ях нашого Бога, іще в сивині вони будуть цвісти, будуть ситі та свіжі, щоб розповідати, що щирий Господь, моя скеля, і в Ньому неправди нема!» (Псал. 92:14–16)**.



МИЛОСЕРДИЕ



Маленький мальчик стоял у витрины И по слогам объявление читал, В нем сообщал продавец магазина, Что он забавных котят продавал.

Мальчик несмело вошел и с порога Скромно спросил, сколько стоят они. Цену узнав, прошептал: «Это много...» — Ручки засунув в карманы свои.

Он потихоньку извлек все, что было, Да, это мало, хоть долго копил. Детское сердце невольно заняло, С горечью в голосе он попросил:

«Дяденька, можно хотя бы глазочком Только на ваших котят посмотреть, Были бы деньги, купил бы я точно, Но накопить мне никак не успеть».

И продавец, не спеша, открывает Крышку в огромной коробке, и вот Восемь котят из нее выбегают, Но а девятый за ними ползет.

Хочет успеть за друзьями своими, Но не угнаться за ними ему. А все потому лишь, что ножки больные, Так он родился, себе на беду.

Мальчика словно водой окатили, Глазки свои отвести он не смел, Даже сказать что-то был он не в силах, Лишь на хромого котенка смотрел.

Но через силу, с огромным волнением, Еле, чуть слышно он вдруг проронил: «Были бы деньги, то я без сомненья Котека хромого у вас бы купил».

А продавец посмотрев с изумленьем, Грустно ответил, кивнув на него: «Знаешь, котенок больной, к сожаленью, Родился таким, не излечишь его.

Но если ты хочешь, котенка хромого Можешь себе и без денег забрать. Никто и копейки не даст за такого, Я и не думал его продавать».

Мальчик ответил серьезно и строго: «Деньги у мамы могу я занять, Я заплачу за котенка хромого, Чем же он хуже здоровых котят?

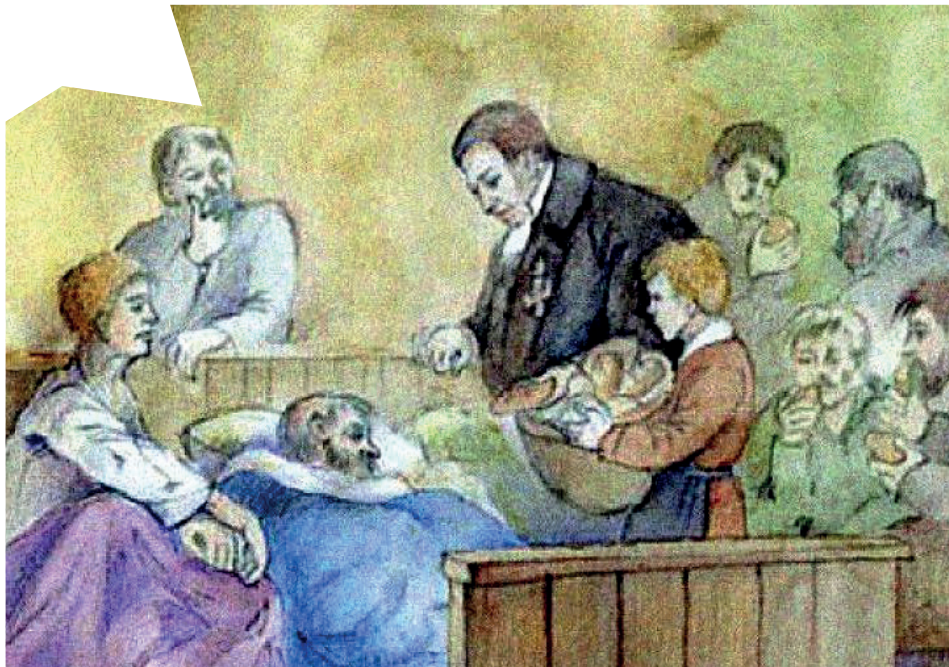
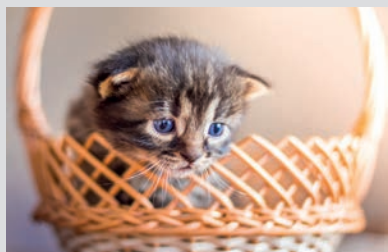
Стоит он так же, как стоят другие, Полную цену я вам заплачу, Будем с ним жить мы, как братья родные, Сильно котенка купить я хочу!»

Это сказав, он неловко нагнулся, И под штанину зачем-то полез. Взглянув на него, продавец ужаснулся, Вместо ноги, он увидел протез!

Слезы в глазах, в горле ком, дрожь по телу... Все стало ясно теперь продавцу. Мальчика крепко обнять захотелось, Он протянул свои руки к мальцу.

«Знаешь, мой мальчик, чего я хотел бы? Чтоб остальные котята нашли Тоже заботливых и милосердных, Добрых хозяев, таких же, как ты!»

Ольга Май



БОЖА ЛЮДИНА

Лікар Федір Петрович Гааз донині залишається взірцем самовідданого та безкорисливого служіння нужденним, знедоленим і засудженим. Гааз вирізнявся незвичайною скромністю, ніколи не говорив про себе, а лише про тих, хто потребував його допомоги та співчуття.

До самої смерті він лікував людей, до того ж біженцям і безхатькам надавав допомогу безоплатно.

Самовідданість лікаря Ф. П. Гааза в служінні нещасним людям, за свідченням його сучасників і очевидців, була просто неймовірною. Узяти хоча б,



наприклад, випадок, описаний професором Новацьким: «Мені як черговому асистентові (Новацький тільки почав працювати в клініці, це було в рік смерті Гааза) довелося прийняти одного разу в Катериненській лікарні Федора Петровича. Я показав йому одну сільську дівчинку, яка страждала від надзвичайно тяжкої хвороби. Обличчя цієї одинадцятирічної мучениці було уражене рідкісним і жорстоким болючим процесом, відомим як водяний рак (*Noma*), що протягом 4–5 днів знищив половину її обличчя разом зі скелетом носа та одного ока. Крім швидкості перебігу хвороби та жорстокості болю, який доводилося терпіти дівчинці, цей випадок вирізнявся ще й тим, що зруйновані змертвілі тканини, розкладаючись, поширювали такий сморід, з яким я не стикався потім за всю свою 40-річну лікарську діяльність. Ані лікарі, ані фельдшери, ані прислуга, ані навіть мама, яка перебувала біля хворої дівчинки й так ніжно любила її, не могли довго залишатися не лише біля ліжка, а навіть у кімнаті, де лежала нещасна страдниця. Один лише Гааз, якого я привів до хворої дівчинки, пробув біля неї понад три години поспіль, до того ж сидячи

на її ліжку, обіймаючи її, цілуючи та благословляючи. Такі відвідини повторювалися й подальші два дні, а на третій – дівчинка померла».

Скільки любові, співчуття, самовідданості виявив цей незвичайний чоловік, відвідавши одну з молодших Христових дочок, яка страждала від такої страшної хвороби!

Одного разу пізно ввечері Гааз поспішав на виклик, як раптом у провулку на нього напали грабіжники й веліли зняти стару шубу. Лікар почав її стягувати й примовляти: «Голубчики, ви мене тільки доведіть до хворого, а то я зараз замерзну. Лютий місяць. Якщо хочете, приходьте потім до мене в Поліцейську лікарню, запитаєте Гааза, вам шубу віддадуть». Ті як почувли: «Батечку, та ми тебе не впізнали в темряві! Пробач!» Розбійники впали перед лікарем на коліна, а потім не лише довели до пацієнта, щоб його ніхто таки не пограбував, а й супроводили назад. Після цієї події нападники пообіцяли більше ніколи не лиходіяти. Один із них згодом став грубником (топив піч у лікарні Гааза), а двоє інших – санітарами.

«Потрібно дослухатися до потреб людей, дбати про них, не боятися праці, допомагаючи їм порадою, словом і ділом, любити їх, до того ж що частіше ми виявляємо цю любов, то сильніше вона стає тиме...» Ці слова лікаря Гааза стали гаслом усього його життя, кожен день якого був їхнім живим підтвердженням.

Підготувала
Олена Котлярова



Темрява не може прогнати темряву, тільки світло здатне зробити це. Ненависть не може прогнати ненависть, тільки любов здатна зробити це.

Мартін Лютер



Розум збагачується від того, що він отримує, а серце – від того, що віддає.

Віктор Гюго

ТВ-програма на ЧЕРВЕНЬ

HOPE.UA



НЕДІЛЯ

06:30 Музична скринька
07:00 Є проблема
07:30 Біблія: чорним по білому
08:15 Диванчик
08:30 Біблія продовжує говорити
09:00 Заметки пастора
09:20 Детонация
09:50 Так чи інакше
10:45 На перехресті
11:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:00 Богослужіння
13:00 Феномен плоду Духа
13:40 Фільм
14:40 Малюваки City Life
15:00 Консультації з Оленою Яковенко (сурдо)
15:35 ЧП+ (сурдо)
16:00 Палата питань
16:30 Диванчик
16:40 Настав час
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 2Я – одне життя
18:15 На перехресті
18:30 Помоліться за мене
19:00 Богослужіння у Львові
19:40 Стиль життя
20:10 Рожеві окуляри
20:30 Вісті надії: тиждень
21:00 КоМарко
21:10 В контексті
22:00 Історії вечної любові
23:30 ...є Любов

ПОНЕДІЛОК

06:30 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:10 В контексті
10:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії: тиждень
12:30 На перехресті
12:40 Філософський камінь
13:00 Рожеві окуляри
13:20 Диванчик
13:30 Притчи рабби Иисуса
14:00 Палата питань
14:15 На перехресті
14:30 Детонация
15:00 2Я – одне життя (сурдо)
15:45 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Заметки пастора
16:20 Стиль жизни
16:50 5 хвилин для змін
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Так чи інакше
18:30 Є проблема
19:00 Открытая книга

19:45 Очима жінки
20:00 Антискептик
20:30 Настав час
20:45 На перехресті
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Біблія: чорним по білому
22:00 Сложных текстов нет
22:15 Сила креста
22:50 Богослужіння у Львові
23:30 Музична скринька

ВІВТОРОК

06:30 ...є Любов
07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Фільм
10:00 Ранок надії
12:00 Є проблема
12:30 Консультації з Оленою Яковенко
13:30 Біблія: чорним по білому
13:45 Музична скринька
14:20 Дорогами християнства
15:00 Детонация (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Так чи інакше
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Філософський камінь
17:40 Феномен плоду Духа
18:20 Рожеві окуляри
18:40 Настав час
18:50 На перехресті
19:00 Помоліться за мене
20:00 Детонация
20:30 Палата питань
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Диванчик
21:30 ...є Любов
22:00 Под абажуром
22:20 Вкус здоровья
22:40 Притчи рабби Иисуса
23:10 2Я – одне життя

СЕРЕДА

06:50 Настав час
07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Помоліться за мене
10:00 Ранок надії
12:00 Антискептик
12:30 Так чи інакше
13:40 На перехресті
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Притчи рабби Иисуса (сурдо)

16:00 Біблія: чорним по білому
16:40 Малюваки City Life
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Вісті надії: тиждень
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Дорогами християнства
18:50 Диванчик
19:00 2Я – одне життя
20:00 Консультації з Оленою Яковенко
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Філософський камінь
21:40 Фільм
22:40 ...є Любов
23:10 Заметки пастора
23:30 Сила креста

ЧЕТВЕР

06:30 Вісті надії: тиждень
07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 2Я – одне життя
10:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Фільм
13:30 Консультації з Оленою Яковенко
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Інша сторона (сурдо)
15:40 Мозаїка батьківства (сурдо)
16:00 Богослужіння
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Антискептик
17:50 Палата питань
18:10 Є проблема
18:40 Малюваки City Life
19:00 Помоліться за мене
19:30 Так чи інакше
20:30 На перехресті
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Феномен плоду Духа
22:00 Стиль жизни
22:30 Детонация
23:00 Открытая книга
23:45 Очима жінки

П'ЯТНИЦЯ

06:10 2Я – одне життя
07:00 Ранок надії
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Так чи інакше
10:00 Ранок надії
12:00 Помоліться за мене
12:30 Палата питань

13:00 Музична скринька
13:30 Малюваки City Life
13:50 Настав час
14:00 Вісті надії: тиждень
14:30 Є проблема
15:00 ...є Любов (сурдо)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Антискептик
16:30 Вкус здоровья
17:00 В гостях у Добрячка
17:20 Дорогами християнства
17:50 Стиль жизни
18:20 На перехресті
18:40 Філософський камінь
19:00 Счастливой субботы
19:45 На перехресті
20:00 В контексті
21:00 Мультфільм
21:10 Заметки пастора
21:30 Біблія продовжує говорити
22:00 Богослужіння
23:15 Феномен плоду Духа

СУБОТА

06:00 Історії вечної любові
07:20 Консультації з Оленою Яковенко
08:20 На перехресті
08:30 Счастливой субботы
09:15 Феномен плоду Духа
10:00 В контексті
11:00 Притчи рабби Иисуса
11:30 Богослужіння
12:30 Заметки пастора
12:45 Філософський камінь
13:00 Помоліться за мене
14:00 Открытая книга
14:45 Очима жінки
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 Диванчик
17:00 КоМарко
17:15 Стиль жизни
17:40 Історії вечної любові
19:00 Музична скринька
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Відкриття біблійних пророцтв
21:00 КоМарко
21:10 Вісті надії: дайджест
21:15 Дорогами християнства
21:45 Рожеві окуляри (специвпуск)
22:00 Счастливой субботы
22:45 The Efir
23:40 Теорема



НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20
Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ – 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA



«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО НА УТОМУ



Людина має право на утому,
На те, щоб не утриматись від сліз,
Сховатися від світу в себе вдома
Або втекти у тихий темний ліс...
Людина не залізна... Вона може
Стомитися від всього в якусь мить,
До інших стати трішечки ворожа
І вказати все, що їй болить.
Людині треба просто розуміння,
Не осуд і не жалість – співчуття!
Не треба в неї кидати каміння,
Стомитися може кожен від життя...
Не слід казати: «Мені б твої проблеми!
Є ті, кому ще важче, ніж тобі!»
Це правда, та душа у всіх окрема.
Не слід усіх судити по собі.
Ми люди, а не роботи залізни.
Ми можемо стомитися в якусь мить.
Причини можуть бути зовсім різні.
Людину треба просто зрозуміти.
Хтось може крикнути в запалі щось грізно,
А потім шкодувати за ті слова...
Пробач йому – людина не залізна.
Усі ми робим помилки, бува...
Щодня в метро, у черзі чи крамниці
Ми бачимо розлючених людей.
Здається, їм дай волю посвариться,
Сварилися б невпинно цілий день.
Але якщо замислитися: а може,
Усе насправді зовсім навпаки:
Стомилися, тому такі ворожі,
Чому б не простягнути їм руки?
Згадайте, чи ви самі не робили
У запалі, в образі щось таке,
Що стримати у мить ту не зуміли,
Щось геть на вас не схоже і гірке.
Щасливі не кричать тобі у спину.
Кричать нещасні, ті, кому болить.
Не слід судити людину, бо людина
Не втриматися може в якусь мить.
Тож станьмо трішечки добріші,
І розбудімо в серці співчуття...
І одразу стануть люди щасливіші,
І легшим стане в кожного життя...
Давайте будем іншим дарувати
Тепло своє, підтримку і добро...
І навіть коли важко, пам'ятати:
Усі ми люди, що б там не було.

Інелла Огнева



ЧИ ЗРОСТАЄМО?

**«Покладіть на Нього
всі ваші турботи,
бо Він дбає про вас»
(1 Петра 5:7).**



Кожен, хто називає себе хри-
стянином, повинен тримати свої
думки під контролем здорово-
го глузду, перебуваючи в радіс-
ному й бадьорому дусі. Яким би
гірким не було джерело горя, ми
маємо розвивати в собі спокій і
мир, який можна знайти тільки в
Богові. Заспокоєння в Ісусі, мир
Христа надзвичайно цінні, а їх-
ній вплив цілющий, вони прино-
сять розраду пригноблених душ!
Якими похмурими б не здавали-
ся християнинові перспективи,

нехай він плекає надію на доб-
ро. Зневіра не приведе ні до чого
доброго, тільки до втрат. Однак
радість, спокійна покірність і мир
не лише принесуть користь самій
людині, а й зроблять інших щас-
ливішими та здоровішими. Сум
і розмови про неприємні події
оживляють неприємні спогади,
справляючи на нас негативний
вплив. Бог бажає, щоб ми забува-
ли про погане й дивилися не вниз,
а вгору!

Пригноблений дух ослаблює
діяльність кровоносної та нерво-
вої систем, уповільнює роботу
печінки, ускладнює травлення, по-
гіршує обмін речовин і **«сушить
кості» (Прип. 17:22).**

Божі наміри часто оповиті таєм-
ницею. Їх неможливо досягну-
ти обмеженим розумом. Однак
Той, Хто бачить кінець від початку,
знає краще за нас. Усе, що нам по-
трібно, – очиститися від земного,
сформуванати досконалий християнський характер, щоб отримати
шати Христової праведності. Віра,
терпіння, стриманість, прагнен-
ня до горішнього, довіра мудрості
Небесного Отця – це прекрасні
квіти, що ростуть посеред хмар,
розчарувань і втрат...

Микола Лібенко

ДО СЛОВНИКА



• 1 •

Слово «самооцінка» –
це переклад латинського
терміну *aestimare*, що озна-
чає «оцінювання своєї зна-
чущості». Людина оцінює
саму себе, свою гідність, пе-
реваги й недоліки.

Є й глибше визначення
цього поняття, яке містить
певні орієнтири, необхід-
ні нам, щоб розуміти рівень
оцінювання самого себе.
Може здатися, що тут усе
просто й зрозуміло: само-
оцінка – це ставлення до са-
мого себе.

Це уявлення людини про
важливість своєї особис-
тості, діяльності серед інших
людей, оцінювання себе,
власних якостей, достоїнств,
вад, почуттів, а також спосо-
бу їх вираження.

Є дві форми самооцінки:
внутрішня й зовнішня; а та-
кож три види самооцінки:
занижена, завищена й адек-
ватна. Фундамент самооцін-
ки закладається в дитячому
віці. Значну роль у її форму-
ванні відіграють думка ото-
чення та власні досягнення.
Якщо ви є батьками, пам'я-
тайте: ви – саме ті люди, які
зкладають основи адекват-
ного ставлення до себе в тій
маленькій особистості, яку
Бог довірив у ваші надій-
ні руки на певний проміжок
часу.

• 2 •

**«Щастя, – писала ве-
лика княгиня Єлизавета
Федорівна Романова, –
полягає не в тому, щоб
жити в палаці й бути бага-
тим. Усе це можна втратити.
Справжнє щастя те, яке
ні люди, ні події не можуть
у тебе забрати. Ти його знай-
деш у житті душі й посвя-
ченні себе Господу та ближ-
нім. Намагайся ошчасливити
тих, хто поруч із тобою, –
і ти сам будеш щасливим».**



Щастя – це не безперерв-
ний сміх, це здобуття сенсу
життя, розуміння чіткої
мети та конкретне втілення
задуманого.

М. А. Нуньєс



Думай добре – і думки виз-
ріють у добрі вчинки.

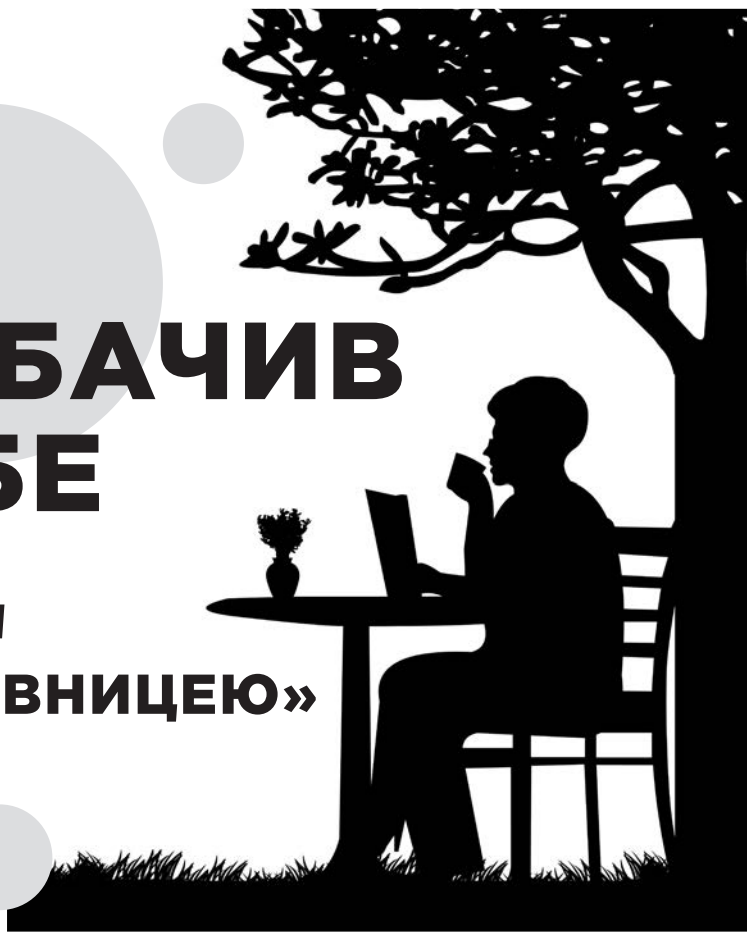
Лев Толстой



Будь уважний до своїх ду-
мок: вони – початок учинків.

Лао-Цзи

«Я БАЧИВ ТЕБЕ ПІД СМОКІВНИЦЕЮ»



З Ніною ми познайомилися давно, років 15 тому. І симпатія між нами виникла з першого погляду. Я проводила програму з психології сім'ї в невеличкому містечку, де проживає наша сім'я. Після однієї з лекцій до мене підійшла висока струнка жінка, одягнута елегантно й зі смаком. Досі пам'ятаю, що на ній було півпальто вишневого кольору і такого самого кольору в'язаний капелюшок із невеличкими китицями збоку. Було видно, що вона не місцева. Проте особливим було її обличчя. Воно сяяло, а великі, мов стиглі сливи, трохи розкосі очі випромінювали таку любов, що я завмерла.

— Ольго Василівно, я полюбила вас! — невимушено й щиро призналася ця незнайома жінка.

А далі вона розповіла, що народилася й виросла в цьому ж місті, вийшла заміж за іноземця і зараз проживає в Європі, а приїхала до своїх родичів. Ми познайомилися, я запросила Ніну (так звали мою нову знайому) на продовження програми. Відтоді вона не пропустила жодної лекції. Потім ми зустрічалися в нашому домі і міцно потоваришували.

У Ніни була проблема — вона курила... Якось ми поїхали з нею до Львова на урочисте богослужіння. Повертаючись, вона здивовано промовила:

— Я за цілий день не викурила жодної цигарки! Як таке могло статися?

— Ніночко, ви курите? — здивувалася я, не знаючи про таку проблему своєї подруги.

— Думаю, сьогоднішній день буде останнім у цій моїй практиці.

І яке диво! Так і сталося! Я не переконувала її, не давала настанов, не доводила про шкідливість нікотину. Просто наша міцна дружба надихнула її на такий крок.

Невдовзі на мамину Батьківщину приїхав її старший син Нік, освічена, інтелігентна молода людина. Закінчивши факультет туризму, він об'їздив цілий світ, і нам було

що послухати! Він також здивувався, що мама кинула курити, адже він давно переконував її в цьому. На знак нашої дружби щороку, коли вони відвідували Україну, він — квіткар-любитель — привозив до мого саду екзотичні рослини із цілого світу! Сьогодні в мене ростуть банан і бамбук, магнолії та лілії, смоківниці та кактуси, і навіть пампасна трава із південно-американської пампи!

Життя Ніни змалку було нелегким. Вийшовши заміж за іноземця й переїхавши за кордон, вона стикнулася з певними культурними проблемами. Коли Радянський Союз розпався, до Ніни — «рускини», як її називали місцеві жителі, — різко змінилося ставлення і сусідів, і колег. Мене постійно дивувало, як вона змогла зберегти свою життєрадісність, любов і ніжність в такому оточенні? Вона була якоюсь «не від світу цього»... Особливим був її духовний світ. Потрапляючи в скрутні ситуації, вона — за її розповідями — чекала, що скажуть їй Небеса. І вони ніколи її не підводили, надсилаючи найкращі поради.

Дружба наша зростала та міцніла. Коли раптово помер чоловік Ніни і вона була в глибокій депресії, ми запропонували їй поїхати в наш санаторій «Барвінок». Андрій Анатолійович — директор санаторію — оточив цю емоційно травмовану жінку сердечною увагою, співчуттям та кваліфікованою допомогою спеціалістів. Прощаючись із доброзичливим, співчутливим й уважним персоналом санаторію, жінка не переставала дякувати за реальне духовне полегшення в її депресивному стані.

Кожні відвідини Ніною й Ніком України були справжнім святом не лише для нас із чоловіком, але й для нашої невеличкої громади. Особливою була зустріч Нового 2020 року. На урочистому богослужінні брат Ніни — Сергій Омелянович, відомий поет — читав свої вірші, лунала прекрасна

музика, святковий стіл розливав пахощі — усе було таким приємним і незабутнім!

Перших три місяці цього року Ніна залишалася в Україні, і ми запросили її та Сергія Омеляновича на нашу «гомілію» — так ми називали зустрічі невеличкого товариства аматорів дослідження Євангелія. Тоді ми досліджували Євангеліє від Івана. Ніна була в захопленні! Вона не пропустила жодної зустрічі, незважаючи на дощ, сніг і на майже двокілометрову відстань... У привітному домашньому колі вона могла запитувати про те, що її хвилювало, вільно висловлювати свої думки, відкрито й щиро виражати емоції. Бувало, коли ми говорили про жертву Христа, її великі очі робилися такими сумними і вона не приховувала сліз... Коли ми згадали Люцифера, Ніна попросила:

— Будь ласка, розкажіть про цю істоту більше.

І ми залишали звичну тему і готували спеціально для неї нову. Як вона тішилася, що нарешті зрозуміла, звідки походить зло, хто такий диявол, як його перемагати і чому його не потрібно боятися.

А потім ми підійшли до історії про Натанаїла (Івана 1:45–57). Говорили про ранкову годину спілкування з Ісусом під своєю власною «смоківницею»... Очі моєї подруги засяяли:

— Я знаю, де в нашому саду росте моя «смоківниця»... Під старим горіхом — ось де я зустрічатимуся з Господом!

Швидко пролетіли три місяці незабутніх зустрічей... Настав день її від'їзду... Прощаючись із дорогою людиною, ми домовилися до нашої нової зустрічі щоранку йти під свою «смоківницю», зустрічатися там з Богом і подумки одна з одною.

А рівно через пів року Ніни не стало... Інсульт... Для Ніка — старшого сина Ніни — це була, як він висловився, найбільша трагедія в житті... Ми листувалися з ним, ділилися спогадами про дорогу нам обох людину. Якось я розповіла йому історію про Натанаїла, про нашу домовленість зустрічатися з Господом і одна з одною під своєю «смоківницею»...

— Боже мій! — схвильовано вигукнув молодий чоловік. — А я ніяк не міг збагнути, чому мама попросила мене перед від'їздом (Нік працював в Англії) поставити під горіхом столик і крісло. Вона накрила його скатертиною і сказала, що це її «смоківниця»...

* * * * *

Дивні шляхи Господні... За пів року до смерті Він привів людину в маленьке українське містечко на скромну «гомілію» для того, щоб відкрити їй місце зустрічі із Собою... Вірю, коли ми з Ніночкою зустрінемося під небесною «смоківницею» — деревом життя, Ісус подивиться на неї довгим, проникливим поглядом і таємничим голосом промовить: «Я бачив тебе під смоківницею»...

Ольга Стасюк

ДОБРОТА



Доброта... Она не увядает
И не ждет взаимности в ответ,
Никогда не жжет, а согревает,
Оставляя в душах яркий свет...

Доброта не судит, не калечит.
От нее не стоит ждать вреда.
Лишь она от злобы мир излечит,
Не завывсив цену никогда.

Доброта действительно бесценна.
И старик, что кормит голубей,
Даже сам не зная, постепенно
Эту Землю делает добрей.

И ребенок, пожалев дворнягу
И отдав ей вкусный бутерброд,
Доброте поступком дал присягу,
Что в беде друзей не подведет.

Доброта... Она всегда богаче
Самых состоятельных людей.
У нее ни джипа нет, ни дачи,
Но Господь поведет нас к ней.

И друг другу веря, и жалея,
Не таская в сердце груз обид,
В целом мы становимся добрее.
Ничего, что там, в груди, щемит.

Доброта всегда протянет руку,
Несмотря на сделанное зло.
Не узнать о ней — вот это мука.
С ней не всем столкнуться повезло.

Доброта как раненая птица,
Что, сломав крыло, стремится ввысь...
И блеснет слезою на ресницах
Доброта, что верит в нашу жизнь.

Где добро, там свет, а как иначе?
Жизнь без милосердия пуста.
Если от чужого горя плачем,
Значит не иссякла доброта.

Ирина Самарина-Лабиринт

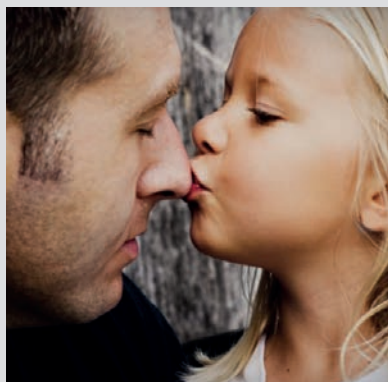


Доброта — це те, що може
почути глухий і побачити
сліпий.

Марк Твен

БАТЬКОВІ

Я вітаю сьогодні зі святом
Мого милого, любого тата!
Буду вічно любити, завжди берегти,
Хочу вирости й стати, татусю, як ти!



Ти учив мене, як треба жити,
І як в людях бачити добро,
І як добрі діла всім чинити,
Не віддячуючи злом за зло.

Ти учив нас так щиро любити
Рідних, друзів і ворогів.
З усіма вчив у мирі жити,
Не жаліючи лагідних слів.

Ти учив, як слухати природу,
Подих вітру, тихий шепіт трав,
І як бачити її чарівну вроду
У таємних порухах дібров.

Скільки в тобі завжди було сили
І тепла, і ласки й доброти.
О яка я, тату мій, щаслива,
Що у мене є, рідненький, ти!

Олена Б.



ДРУГ СВОЇХ ДІТЕЙ

На жаль, часто батько втрачає багато сприятливих можливостей привернути своїх дітей до себе й налагодити з ними тісні зв'язки. Звільніться від удаваної статечності, відмовтеся від потурання своїм інтересам і поспілкуйтеся з дітьми, співчуючи їм у їхніх маленьких прикрасах, зв'язуючи їхні серця із собою міцними узами любові, щоб ваша порада була для них священною. Після роботи проводьте деякий час зі своїми дітьми, це буде для вас приємним розслабленням.



Батько, який має синів, повинен налагодити з ними тісний контакт, розповідаючи їм про свій багатий життєвий досвід, невимушено й лагідно розмовляючи з ними, щоб потоваришувати. Він має показати їм, що він робить усе заради їхнього щастя.

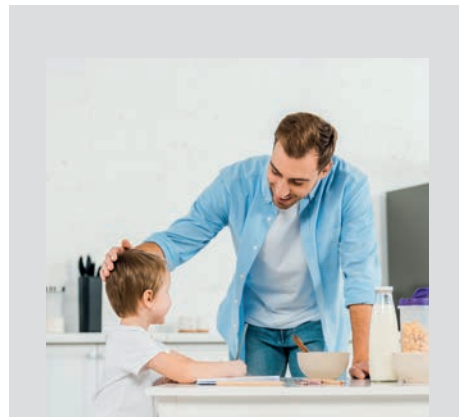
Незалежно від того, ким працює чоловік, він ніколи не повинен нехтувати своїми дітьми. Він дав їм життя, а тому відповідальний за них перед Богом. Нехай не залишає своїх невгамовних синів лише під опікою матері. Часом їй буває важко опанувати себе та мудро виховувати дітей. У такому разі батько повинен узяти на себе більше обов'язків.

Як голова сім'ї батько повинен знати, як виховувати дітей, щоб вони стали корисними членами суспільства й сумлінно виконували покладені на них обов'язки. Це його першочергове завдання. Упродовж перших кількох років життя дитини формування її характеру залишається переважно справою матері, проте вона завжди має відчувати в цьому підтримку чоловіка. Батько не повинен бути настільки заклопотаним своєю працею чи іншими справами, щоб не знаходити часу для вивчення характерів і потреб своїх дітей. Нехай знаходить



Найкраще, що батько може зробити для своїх дітей, – це любити їхню матір.

Теодор Хесберг



Похвала батька – одна з найдієвіших мотивацій.

шляхи й можливості залучати дітей до корисної праці, яка б відповідала їхнім здібностям та інтересам.

Батьки, проводьте якомога більше часу з вашими дітьми! Нехай з ваших уст не зірветься жодного слова, яке могло б засмутити їх чи позбавити мужності. Не приносьте темряви до своїх осель. Будьте привітні, добрі та ніжні до дітей, проте уникайте нерозумної поборюваності. Нехай вони вчаться зносити свої маленькі розчарування, як це роблять інші. Не заохочуйте їх завжди приходити до вас зі своїми дитячими скаргами одне на одного. Навчайте їх терпимо ставитися одне до одного й намагатися підтримувати взаємну довіру та повагу.

Поєднуйте ніжність зі строгістю, співчуття – з твердою дисципліною. Присвячуйте кілька годин свого дозвілля дітям, намагайтеся краще пізнати їх, беріть участь у їхній роботі та розвагах, завоюйте їхню довіру. Запрятуйте з ними, особливо зі своїми синами. Так ви справлятимете добрий вплив на формування їхніх характерів.



БОГОБОЯЗНЕН



Богобоязнен, справедливый,
В обетах верный до конца,
К ошибкам детским терпеливый
Без предпочтения лица –
Таков земной портрет отца.

Прямой, доступный, непорочен,
В решениях неповторим,
А на ответы очень точен,
Когда совет необходим.
И льнут к нему детей сердца,
Имея чуткого отца.

Трудолюбивый, мудрый в деле,
Священник в доме, семьянин,
Пример благословенный в вере,
Богоугодный гражданин,
Награду славного венца
Он примет в Небе от Отца.

А. Н.

А БАТЬКІВСЬКА ХАТА НА ЛЮБОВ БАГАТА



А батьківська хата на любов багата,
І було в ній стільки щастя і тепла,
В ній звучала пісня радісна й крилата,
І жила там віра, ласка там була...

Мудрий усміх тата, світла пісня мами,
І гостинність щира, ніжність, доброта.
А на свято пахло в хаті пирогами,
І жила там завжди істина Христа.

Розлетілись діти, спорожніла хата,
Та лишилась в серці та любов свята,
На яку хатина в нас була багата,
На добро і щирість в будні і в свята.

Хоч нема вже мами, і немає тата,
Залишились в серці їх прості слова,
Те гніздечко рідне, пісня їх крилата
І любов безмежна в серденьку жива.

Надія Красоткіна



ЧУДОВА СІМКА

Заїдати проблеми – погана стратегія, але правильне харчування позитивно впливає на загальний стан людини, зокрема й на психіку. Деякі продукти діють на мозок на рівні з антидепресантами.

Ось продукти, які допоможуть підняти настрій не тільки своїм смаком, але й здатністю впливати на «гормони щастя».

| 1 БАНАН

Щоденне вживання бананів допомагає позбутися поганого настрою. А все завдяки магнію в його складі. Він допомагає долати стрес і підвищену нервозність.

Також у бананах міститься ефедрин. Ця речовина позитивно впливає як на нервову систему, збільшуючи витривалість і працездатність організму, так і на емоційну сферу, заспокоюючи й даруючи відчуття радості.

Банани містять велику кількість триптофану. Це білок, який наш

організм перетворює на серотонін – «гормон щастя». Він дає прилив енергії та життєрадісність, підвищує загальний тонус організму й активізує розумову діяльність.

| 2 ГРЕЙПФРУТ

«Виноградний фрукт» – так його колись назвали англійські моряки за те, що він росте на деревах гронами, схожими на виноградні. Серед цитрусових він вирізняється особливою користю як для тіла, так і для духу.

У складі грейпфрута містяться речовини, які позбавляють слабкості, млявості та сонливості. Навіть його аромат – прекрасний антидепресант. Фолієва кислота, а її в грейпфруті теж достатньо, підсилює приплив кисню до мозку.

| 3 МОРКВА

Науковці з Гарвардського університету стверджують, що для того, щоб підтримувати гарний настрій, нашому організму

необхідні каротиноїди, особливо бета-каротин. У моркві його в достатку.

| 4 ГОРІХИ

Горіхи знижують рівень занепокоєння та тривожності, допомагаючи насолоджуватися простими моментами й відчувати радість. У сирих горіхах корисні речовини зберігають максимум своєї ефективності.

| 5 МОЛОЧНІ ПРОДУКТИ

Сир, сметана, кефір і йогурт містять білок альфа-лактальбумін. Він допомагає у виробленні «гормона щастя» – серотоніну.

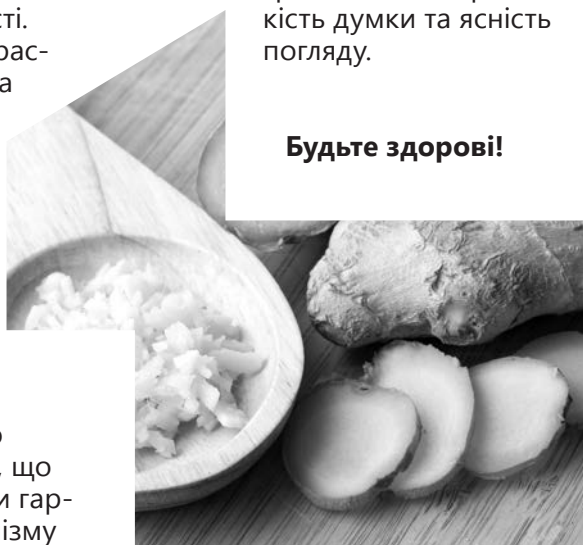
| 6 ВІНОГРАД

Це природний антиоксидант і дієвий антидепресант. Завдяки ресвератролу (маленькій молекулі зі шкірки та кісточок темних сортів винограду) він знімає напруження та поліпшує настрій.

| 7 ІМБИР

Корінь імбиру є одним з найдієвіших засобів, що знімають стрес і поліпшують настрій. У його складі цілий комплекс речовин, необхідних для відчуття щастя: калій, магній, ефірні олії, а також триптофан. Чай з імбиром також поліпшує мозковий кровообіг, повертає чіткість думки та ясність погляду.

Будьте здорові!



Роздратованість і нелюбов до інших — це складна хвороба. Починати лікувати її потрібно відразу з появою перших симптомів, оскільки згодом ця недуга набуває тяжкої форми й часто знищує хворого.

Алі Апшероні



Веселі люди одужують удвічі швидше.

Костянтин Ісаєв

ETON MESS



Готуємо разом з дітьми десерт *Eton mess* («Ітонський безлад»).

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 300 г полуниці;
- 500 мл вершків для збивання;
- 150 г готового безе;
- цукрова пудра (за бажання).

ПРИГОТУВАННЯ:

Крок 1

Заздалегідь охолодіть вершки. А полуниця нехай буде кімнатної температури. Вилучіть плодоніжки, наріжте ягоди великими часточками. Якщо полуниця здається вам недостатньо солодкою, присипте її цукровою пудрою.

Крок 2

Збийте вершки міксером до пишної піни. Починайте збивати на невеликій швидкості, через хвилину поступово збільшуйте. Не перестарайтеся, інакше вершки розшаруються на масло та сколотини. Якщо піна вже не стікає з вінчиків, припиніть збивати.

Крок 3

Доручіть дітям наламати безе руками на невеликі шматочки. Додайте в збиті вершки й акуратно перемішайте. Викладіть у келихи, чергуючи із шарами полуниці, і подавайте до столу.

Дітям дуже подобається готувати цей десерт і ласувати ним!





РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- Через додатки
для Android та iOS
- На SoundCloud
- В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua



ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 13.05.2021 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003



НАША АДРЕСА

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ

ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua



Біблія:

Чорним по БІЛОМУ

ЩОСУБОТИ
О 16:00

НА ТЕЛЕКАНАЛІ
“НАДІЯ”

